

EESTI POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLINE AEGKIRI.

Nr. 34 (192)

22. augustil 1925 a.

V. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.

Tellimise hind: aastas Mk. 1000.—
 poolaastas „ 500.—
 veerandaastas „ 250.—

Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:
 aastas Mk. 800.—
 poolaastas „ 400.—
 veerandaastas „ 200.—

Üksik number maksab Mk. 25.—

Tellimised — järgmise kuu esimesest päevast.

Avatud k 1,29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 103

Kuulutuste hinnad:

1/1 lehek. Mk. 4000.—	1/4 lehek. Mk. 1000.—
1/2 „ „ 2000.—	1/8 „ „ 500.—
1/3 „ „ 1350.—	1/16 „ „ 250.—

Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—
 Lehe eesküljel 75°/o, tekstis 100°/o kallim.

Adressi muutmine 30 mk.

Adress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338.
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543

Sisu: 1) A. Liit, Tähtsamate kuritegude jälgimine (järg). 2) Politseist ja rahvahulkade meeleolust. 3) Rohkem hoolt ning süvenemist tšõ juures. 4) Dr. D. Schreiber, Daktiloskoopist. 5) Ametlik osa. 6) E. Engelbrecht, Ringreis Budapesti kuritegijate asupaikadesse. 7) Kuulutused.

Tähtsamate kuritegude jälgimine.

(7. järg.)

A. Liit.

Varga kaaslaste avalikukstegemine.

Nende hulgast võtame lähema tähelepanu alla ainult ärakistud kraami vastuvõtjad. Vastuvõtjate kohta ütleb dr. Weingart: „Vastuvõtja püüdmisel on väga suur tähtsus, kuna ilma nende kaastegevuseta paljud vargused oleksid jäänud tomeanemata. Mõndagi oleks varas jätnud võtmata, kui tal oleks puudunud kindel müügivõimalus; paljuid asju varas varas üksnes selle tõttu, et talle tehti vastuvõtja poolt sellekohane tellimine. Leidub varjajaid, kes otse hukutavad korralikke noori inimesi vargile; nemad, näiteks, pöörduvad nooremate äriteenijate poole ja paluvad neid tuua mõnesuguseid kaubarestisid, makstes alguses nende eest head hinda; kiusatud hästitasuvast kõrvalteenistusest, hakkavad noored inimesed

sed aeg-ajalt tooma ka suuremaid tükke; nüüd aga leiab vastuvõtja õige aja tulnud olevat, kus ta võib võrkulangenud äriteenijaid juba sundida vargust jätkama, ähvardades vastasel korral peremehele üles anda (näit. anoniim kirja läbi).“

Missugusest ringkonnast otsida vastuvõtjat? Tuleb silmas pidada pruugitud asjadega kaubitsejaid, eriti neid, kes tegutsevad vanakraami turgudel, käsikauplejaid, raua- ja kallismetalli kauplusi, kullaseppasid, vürtspoodisid, söögimaju ja trahterisid. Vastuvõtjat peab püüdma ilmutada:

Varga ülekuulamisega. Alga ja varas, samuti varas, kes soovib puhtasüdamliku ja täielise ülestunnistamise läbi karistuse pehmenemist ära teenida, näit., tingimusi karistust kätte saada, asja kätte-

leidmisega selle väärtuse tasumisest vabaneda, juhatab mõnikord politseile varjaja kätte. Eriti meelsalt teeb ta seda siis, kui varjaja tema õnnetuse juures kuidagi süüd kannab, näit., teda avatles vargile. Elukutselised kuritegijad sellevastu pea kunagi ei avalda oma varjajat, seletades, et varastatud kraam olevat müüdnud tundmatule isikule. Neil on mõjuvamaks põhjuseks selle juures enamasti see asjaolu, et sama varjaja neilt ka teistes vargustes, milles neid praegu veel ei süüdistata, saaki vastu võttis. Vastuvõtjat üles andes, selguksid ka teised vargused. Tundmatule isikule sõandab elukutseline varas harva varastatud kraami müüa pakkuda, kuna sellejuures teda ähvardaks võrdlemisi suurem sissekukkumise hädadoht.

Luure abil. Kogutakse teateid, pannakse isiklikult tähele või tehakse mõnele salajasele kaastöölisele ülesandeks teateid koguda või tähelepanekuid teha, kas elukutseline varas ei ole ühendust pidanud mõne seesuguse kahtlase isikuga, keda võiks pidada varastatud kraami vastuvõtjaks. Paljud elukutselised vargad peavad ühendust ainult ühe vastuvõtjaga, ning teisest küljest, paljud vastuvõtjad teevad tegemist ainult teatavate varastega. Tuleb selgusele jõuda, kelle poof käis kahtlusalune pärast varguse toimumise aega ja kas viimaste hulgas ei leidu isikut, keda võiks vastuvõtmise suhtes kahtlaseks pidada. Mõnikord viib varas saagi alles hiljem vastuvõtja juure ehk lasseb viimase kraami peidukohast ära tuua, kusjuures arve pärastpoole tehakse. Tuleb ka silmas pidada varga kirjavahetust sel ajal, kui ta karistust ära istub. Mõnikord on tal osa tasu varjajalt saamata jäänud ehk ta ootab, et viimane temale endale ehk tema omastele vangistuse ajal toetust annaks, ja teeb oma kirjades sellekohaseid ettepanekuid.

Kas varjamises kahtlustatav isik on süüdlane? Tunnistajatelt järelepärida, kas nad nägid varastatud kraami vastuvõtja juures, või märkasid selle kohaletöimetamist. Kahtlusaluse (vastuvõtmise) juures võetagu ette põhjalik läbiotsimine, kusjuures ärgu unustatagu ka läheduses asuvaid kõrvalisi ruume ja ehitusi ning muid peitmisvõimalusi. Läbiotsimisega ei maksaks viivitada, sest varjaja püüab kraamist võimalikult kiiresti lahti saada, seda edasimüües rändavatele kauplejatele ja muudele tarvitajatele asja omaduste kohaselt, või muutes asja välimust.

Edasi tuleb selgitada, kas vastuvõtja teadis, et temale pakutav kraam on varastatud. Vastuvõtjad seletavad harilikult ilmsüütu näoga, et nad ostnud kraami heas usus; müüja seletanud, et kraam on seaduslikul teel omandatud ja temal pole põhjust olnud selle juures kahelda. Kuid siin pandagu tähele:

1. **Kes müüs?** Oli see elukutseline varas, siis seletas ta kahtlemata vastuvõtjale, mil teel kraam omandatud, sest tema huvides on kasulik, kui vastuvõtja teaks kraami müügi juures ettevaatlik olla. Oli see aga juhuslik varas, siis oli tema ülalpidamine ja väljanägemine vististi nõndavõrd silmatorkav, et ostjal mingisugust kahtlust ei võinud jääda asjade päritolu kohta.

2. **Müüdnud asjade sort ja hulk.** Ostjal pidi kahtlus tekkima asjade päritolu kohta, kui näit. kehv tööline pakkus müüa suurema kogu kallihinnalisi ehtesid, pealtnäha kirjaoskamatu müütas toredas iluköites raamatuid jne.

3. **Hind.** Varjajad maksavad varga-poistele harilikult häbemata odavat hinda, teades, et viimased ei sõanda oma saaki pakkuma minna parematesse ostukohtadesse.

4. **Iseäralised asjaolud, mis müügiga ühenduses.** Näit., müüja toob asjad ära ebaharilikult hilisel tunnil, asjad on hoolega peidetud, kust need ostjale kätte antakse, müüja keeldub oma isikutunnistust ettenäitamast jne.

5. **Ostja ülalpidamine pärast asjade omandamist.** Näit., ta ei kanna ostetud kraami oma ärraamatutesse, asjad on sel kombel sisse pakitud, mis tunnistab, et ta neid tarbekorral varjata kavatses, kui ta ostetud asjad erakordselt kiiresti „tundmatule“ ostjale edasi on müünud jne.

Kas on tegemist elukutselise varjajaga? Seda küsimust jaatavalt otsustada on põhjust, kui 1) müüjaks oli elukutseline varas, sest viimane teeb äri harilikult ainult elukutseliste vastuvõtjatega, 2) vastuvõtja palus varast temale ka edaspidi veel kraami tuua, 3) kui vastuvõtja ilmutas ostes-müües suurt ettevaatust, 4) kui tema kohta on selgunud mitu vastuvõtmise juhtumist, 5) kui ta ütleb kraami ostnud olevat tundmatult müüjalt.

II. Dokumentide võltsimine.

Dokumentide võltsimisest ja võltsitud dokumentide tarvitamisest kõnelevad N.

S. §§ 290—300, 361—364, 554, 598, 834, 975—977, 1151, 1154, 1160, 1174, 1190, 1195, 1217, 1238, 1254, 1406, 1412—1414, 1418, 1441, 1537—1538, 1554, 1556, 1569, 1571—1572, 1677—1679, 1688, 1690—1698. „Juhises“ leiduvad näpunäited dok. võltsimise kohta lhk. 107 ja 108.

A. Teo välise külje selgitamine.

Dokumentide võltsimise all näeb seadus ette: 1) valedokumentide kokkuseadmist valitsusasutuste nimel, samuti kodusel teel tehtavate aktide ja muude dokumentide kokkuseadmist dokumendis tähendatud isikute tagaselja ja ilma nende nõusolekuta; 2) valitsusasutuste poolt väljaantud, kui ka kodusel teel tehtud ehtsate dokumentide sisu muutmist paranduste või ümber tegemiste teel; 3) võltsitud dokumentide teadlikku ja tahtlikku tarvitamist.

Dokumentidest, mida tegelikus elus kõige rohkem võltsitakse, oleks nimetada: isikut tõendavad dokumendid, hobusepassid, viinaload, hariduse- ja teenistustunnistused, karistamatuse tunnistused, vekslid, pangatshekid, mitmesugused kašsadokumendid, testamendid, lepingud, koosolekute protokollid.

Dokumentide võltsimine, kui teo selgitamine, pole iseäranis keeruline. Sellel alal toimetatud juurdlust võib pidada rahuldavaks kui see sisaldab andmeid: missugune dokument nimelt võltsitud, milles seisab võltsimine (kokkuseadmine, muutmine, tarvitamine), missugustel asjaoludel tuli võltsimine avalikuks, mis otsarbel dokumenti võltsitud, kui keegi aineliselt kahju saanud — mil moel ja kui suurt nimelt, kelle poolt, kus ja millal võltsimine toime pandud, missuguste abinõudega võltsimine teostatud ning lõpuks juurdluse juure lisatud — võltsitud dokument.

Kuid tihti sünnitab suurt raskust küsimuse otsustamine, kas käesolev dokument on võltsitud või ehtne? Mitte ilma põhjuse ta ei kaeba ameeriklane Albert S. Osborn oma kauni raamatu „Kirjavõltsingute tehniline järelkatsumine“ sissejuhatuses, et „ehtsad dokumendid saavad mõnigi kord kahtlustamiste ja ümberlukkamiste osaliseks, kuna samal ajal arvutu hulk tõepoolest võltsitud dokumente kahtlustäratamata ringkäigus püsivad.“ Sellest küsimusest saame kergemini üle, kui tähele paneme, kuidas ja missuguste

abinõudega harilikult võltsitakse dokumente.

Algupärase dokumentide kokkuseadmine. Enamalt jaolt laseb valedokumentide tarvitaja dokumenti kellegi teise isiku poolt kokku seadaja valmis kirjutada, ehk seab ise dokumendi sisu kokku ja laseb kedagi teist ümberkirjutada. Ainult äärmiselt lihtsameelsed inimesed kirjutavad neile tarvilikud „dokumendid“ oma käega, kusjuures nad sagedasti ei pea tarvilikuks oma käekirjagi moonutada.

Ametasutuste poolt väljaantavate dokumentide võltsimine on märksa keerulisem ülesanne. Siin peab dokument peale muu ka vastama tarvituselolevale vormile, peab olema varustatud nurgastambiga ja pitseriga. Selle tõttu püüab võltsija endale muretseda ametasutustes tarvitusel olevaid ehtsaid planketta, millele paremal juhtumisel ka õige pitser peale vajutatakse; vilunud ja suurejoonelisemad võltsijad valmistavad aga ka planketid ja pitserid omas töökojas. Illustreerimiseks paar näidet:

Hiljuti tabati Lääne maakonnas keegi noormees, kes Karskusliidu instruktor-rewidendina esinedes, mitmes koolis karskustunde pidas, õpilaste keskel loodus- ja karskusringe organiseeris, karskus- ja muudki kirjandust laiali laotas. Seesugune kaunis ülesanne seisab meil Karskusliidu järelvalve all, kes selleks vajaliku ettevalmistusega ja võimetega isikuid ametisse kutsub. Kuna aga Karskusliit võimalikuks ei pidanud kõne all olevale noormehel instruktori tunnistust välja anda, oskas viimane, kes nähtavasti kannatas kõnepidamise maania all, ennast sedaviisi aidata, et ise omale instruktortunnistuse valmis kirjutas. Liidu nurgastambi oli ta kokku seadnud müügil olevate n. n. „koduse trükikoja“ tähtede abil, allkirja ühe liidu büroo poolt temale vastusena saadetud kirja alt maha kopeerinud. Tänu koolijuhatajate usaldavale vastutulekule, läks tal korda oma südamesoovi teostada. Nüüd aga soovis noormees oma tunnistuste kogu veelgi suurendada. Kasutades koolijuhatajate toast äraolekut, valmistas ta omale kirjutuslaual ilma järelvalveta seisvate kooli nurgastambi ja pitseri abil mõned planketid, millised pärastpoole mitmesuguste tõenduste näol iseenda nime peale ära täitis. Kuna ta sellejuures käekirja moonutamise ülearuseks pidas, oli tema juurest leitud

tunnistuste algupära kindlakstegemine võrdlemisi kerge.

Järgmine näide on juba hästi keerulisem. Postkontori ülem H. Lääne maakon. kavatses suurema summa riigi rahaga üle piiri põgeneda. Et seesuguse toimingu juures võõra nime all esinimine mõnesuguseid soodustusi pakub, otsustas ta omale valepassi muretseda. Peagi tuli soodne juhus passiplanketi saamiseks. Nimelt oli üks vallavalitsus tellinud posti kaudu passiplanketta, milline saadeti H. juhatause all olevast kontorist läbi käis. Saadetise saabudes tegi kontori ülem selle kallal tegemist, lasi aga paki sedavõrd ettevaatamatult põrandale kukkuda, et õhuke ümbrik rebenes. Laialivalgunud paki sisu kokku korjates poetas ülem ühe planketi teiste ametnikkude märkamata oma tasku ja lasi siis kohe alluval ametnikul juhtumise kohta akti kokku seada, kus juures ametnik konstateerida võis, et saadetises üks planket vähem leidis kui juuresolevas kontroll-raamatus tähendatud. Seda juhtub mõnikord ja seega ei äratanud ühe planketi puudumine mingisugust tähelepanu. Saadud planketile lasi H. oma naise enda jaoks võõra passi kirjutada, millele ise moonutatud käega alla kirjutas. Shapirograafilindi abil kopeeriti passile ühe juhtumisi omandatud politseiasutuse pitseri äratõmbe järele pitser peale ja soliidne pass oligi valmis.

Siinkohal ei oleks ülearune mainida mõnd tuntumat pitserivõltsimise viisi. Kõige pealt tuleb meele pidada, et õppinud graveerijale ei sünnita raskust õige pitseri jäljendi järele valmistada hästi täpset pitseri, olgu metallist või kummist. Seejuures pitseri erinevust õigest pitserist võib ainult hoolsa ja asjatundliku võrdlemise teel avalikuks teha. Õnneks seisab pitseritööstus vastava kontrolli all, mis nende tellimist töökodadest kitsendab ja ka puuduliku oskusega kelmisid sunnib kodusel viisil pitserid muretsema.

Lakipitserite valmistamine kodusel viisil sünnib näit. järgmiselt: 1) leivataigna ehk muljutud värskel leivasisuabil tehakse õige pitseri jäljendist (positiivsest pitserist) äratõmme (negatiivne pitser), lastakse ära kuivada ja pitseeritakse saadud äratõmbega; 2) õige pitseri jäljendi ümber tehakse vahast ring, valatakse jäljend gipsiga üle ja saadud äratõmme tarvitatakse negatiivse pitserina; 3) lakipitseriga varustatud paber asetatakse siledale, kõvale alusele, nõnda et pitser ülespoole jääks, ja kaetakse õhukese tinaplaadiga. Siis lüüakse raske ja tasase pinnaga vasaraga järsku ja tugevasti tina pihta. Kirjalakk puruneb küll selle juures sootuks, kuid jätab tinasse pitseri jälje, mida võib tarvitada. Esimesel ja teisel juhtumisel jäävad pitseerimise juures lakisissetillukesed leiva ehk gipsi tükikesed, mida suurendusklaasi abil ära tunda võib, viimasel juhtumisel jäävad paberile enamasti tinast jäljed (lakipitseri ümbruses). Osavamad mehed tarvitavad valepitserite valmistamiseks mõnikord ka tahvlikivi, rätsepakriiti, puud, pehmet metalli jne., kuhu nad terava naaskli otsaga pitseri kirjad sisse graveerivad. Seesugused pitserid on harva ilma silmapaistva veata.

Värvipitserid kantakse enamasti järgmisel viisil üle: võltsija püüab omandada soovitava asutuse värvipitseri äratõmbe, mis oleks hästi rasvaselt välja tulnud. Saadud äratõmbe peale vajutab ta mõnesuguse siledalt lõigatud ja kergelt niisutatud elastilise aine, näit. õun, kartul, kõige parem kõvakskeedetud muna valge, mille külge jääb pitseri äratõmme ümberpöörduv kujul. Viimast piiritusega (võib ka veega) niisutatud paberile vajutades ilmub sinna värvipitseri jälg, mis originaalist ainult selle tõttu lahku läheb, et ta kahvatum on.

(Järgneb.)

Politseist ja rahvahulkade meeleolust.

Juba Vene ajal oli lentsõna kuulsaks saanud, kuidas alamad ametnikud igal kuul ülematele korralikult teada andsid, et kõik on kõige paremas korras (vsje blagopolutschno). Ja oligi alati kõik korras. Kuid korraga raksatas revolutsiooni maru sarnase hooga, et vaatlejal kadus kuulmine ja nägemine, ning siis katsuti pää-

seda ja põgeneda, nagu merel olija suure tormi tulekul sadamasse. Nüüd alles selgus, et õigal ajal ei aimatud, missugust lainetust rahutused kaasa toovad, ja ainukeseks trööstiks jäi veel tuntud kaebesõna korrata: Mea culpa, mea culpa (minu süü). Kuid kaebamine enam midagi ei parandanud.

Oleks ettevaatamatus neid möödunud aegu minevikku lasta, ilma et meie neist midagi ei õpiks. Just see asjaolu juhib mõtteid selle peale, missugusel määral ja kuidas viisi võiks meie rahvahulkade mee- leolust tunda tuleviku muutusi, kas on see üldse võimalik ning mida pidada rahva mee- leolu mõõnamisest õigeks ja mida eks- likuks.

Ilmasõja lahtipuhkemisel võis märgata, kuidas pea igast kihist päritolijad sõjavai- mustuses olid valmis mundrikandjaid käte peal kandma. Ja seda tegelikult tehti ka rohkesti, nagu oleks sõda toonud joo- vastajatele lausa taevalikku õnnistust. Ja mis oli selle tagajärg? Paar aastat hil- jem pidid needsamad mundrikandjad ära kannatama, kuidas neile p o o r i s t i hüüti. Vaimustus rahvahulkades oli muutunud vihaks ja kättetasumishimuks. Veel kõik mäletavad päevi, kus 1917 aasta lõpul nii mitmed lugupeetud isikud pidid kannata- ma suuri ja ärateenimatut alandusi. Pais- tis nagu oleks tahtmist olnud neid selts- konnast jäädavalt kõrvaldada. Kuid see kõik ei keelanud neid tõusmast pisut hil- jem üldiselt lugupeetud rahvuskangelas- teks.

Missuguseid ülistusi kõik ei korraldatud 1789 aastal Pariisi kuulsal isamaa altaril, kuid mis järgnes varsti sellele lõpmatu ülistusele? Neid pead pöörutama pane- vaid sündmusi teab igaüks, kes iganes ajalugu kunagi lugenud.

Rahvahulkades on alati olnud suured kalduvused hõisata võitiatele ja kuulsa- tele meestele, kui neil midagi on korda läinud. Suurte riikide kõrval on isegi väikses Tallinnas nähtusi olnud kus rahvahulkade järsk meelemuutus otse hämmastama pani. Veel paljud mäle- tavad päevi, kus ilmasõja lahtipuhkemi- sel Vabaduse platsil Peeter Suure kuu ees paljaste peadega palvetati, kuid kõik see ei kindlustanud ometi kuju enda saatust.

On võrdlemisi lühikese aja jooksul ette tulnud juhtumisi, kus üksikud ametnikud sattudes sündmuste keeru, ei saanud kät- te õiget ja selget orientatsiooni. Kuid see tuli lihtsalt sellest, et nendel puudus see- kord võimalus saada sündmuste üldpildi. Sellest ei või aga järeldada veel igakord nende kohta üht- ehk teistsuguseid ole- tusi. Kuid üldine rahvahulkade mee- leolu on kuni tänapäevani õiget ja selget vaa- det kujutanud, millest üksi tervet ja tub- lit riiklist mee- leolu võib välja lugeda. Kui 1905. aastal karistussalkade tegutsemise

ajal aina kuulda võidi kaastunde avaldusi sõjakohtute poolt surmatute vastu, siis ei kiitnud keegi heaks 1918. aasta lõpul Saa- remaa vastuhakkamist, rahutusi 1919. a. suvel Tartu tagavara pataljonis ning Hei- naste väeliinil. Kõik nimetatud sündmu- sed hääbusid nii vaikselt, ilma mingi kaas- tunde avalduseta, rääkimata juba aitami- sest, nagu oleks nende saatus juba ette määratud.

Kõik sarnased rahvahulkade tunnete avaldused ei jää varjule, kuigi neid ei saa igakord väljendada. See aga, mis ilmub tänavatel ja avalikus kohas mee- leolu avaldusena, on isesuguse ristlainetuse sar- nane voogamine, mille lõpusihti väga raske kindlaks määrata. Selle tuulepöö- rise sarnast mõõnamise etteaimamist ei võimalda meile ükski kunstlik vahend, ükski baromeeter. Need tormilise ilmega mee- leolu tõusud hulkades võivad vast oma suuruse ja laialdusega kaasa kisku- da ka kõige kainemalt mõtleja isiku, kes sinna keskele on sattunud. Sellepärast on need mee- leolu tõusud ja lainetamised alati olnud rahvahulkade keskel viibiva- tele ametnikkudele isesuguseks katseki- viks, kus need oma elutarkust ja etteai- mamist peavad teritama.

Selle juures peab siiski ütleva, et kõigi nende mõõnade ja ristlainetuste keskel ometi üks joon kaunis kindlasti on püsi- nud, mis on pidanud küll painduma, kuid siiski pole murdunud. Kuigi oma sihile truuks jäädes on pidanud mõnikord kibe- daid päevi üle elama, ei saa talle ometi mitte häbistavaid nähtusi ette heita. Kõik teised on olnud ajutised, ruttumöödamine- vad kuid rahvuslik joon ja orientatsioon on alati olnud kõige püsivam ja kõige kestmam, sest tema ei opereeri petliku poliitilise ettekujutusega, vaid kultuurva- randustega.

On rohkesti ette tulnud juhtumisi, kus rahvahulgad otsekui tumeda etteaimduse tõttu siiski oskavad määrata tuleviku sündmusi, kuid need on enamasti külma järeelkaalumise isikud, keda harva lei- dub tänaval tegutsejate keskel. Veel kõik mäletavad, kuidas ilmasõja lahtipuhkemisel hoiukassade peale tormi jooksti, et sealt päästa, mis veel päästa võib. Ja kes võib ütelda, et need tormijooksijate hulgad oleks rumalasti teinud? Kuid sarnaste nähtuste avalikustulemine sünnib ikka napp kogemata ja tahtmata.

Isesugused tuleviku sündmused ei ilmu ialgi sarnastena, nagu oleks need kusagilt

kõrgelt maha paisatud. Neil on alati olnud omad eelkäijad sümptoomid, kuid meie viga on see, et meie meelenüridus ja saamatus ei oska neid ettekuulutavaid tundemärke tähele panna. Vahest võib see ka sellest tulla, et igasugused sündmuste ettekuulutajad ilmuvad liig aral ja otsekui tähtsuseta kujul. Kuid ükski suursündmus ei viida muidu ellu, kui temale pole visatud seemet. Meie ei märka sündmuse varem, kui need juba saabuvad ja siis imestame nende suuruse ja äkilise kasvamise üle. Ka ei valmine kõik sündmused kaugeltki meie omal pinnal, vaid meid kistakse kaasa välissündmustest ja ka see teeb nende äratundmise raskeks. Euroopa rahvad ja riigid on ämbliku võrgu taoliseks kompleksiks kujunenud, kus tihti ühes kohas liikuma hakanud võib peagi end mujal tunda annab.

Paljude suuremate sündmuste juures võib aga hulkade tujust juba märgata, missugust ilma meie poliitikataevas oodata. Kuid meie tarkus peab selles seisma, et meie tunneksime, missugune välisnähtus on tõsine hulkade hingeelu produkt ja missugune labane tänava mõõnamine, ilma sihita ja ilma sisuta.

Suuremad rahvahulgad ei avaldu ialgi oma meeoleu koos, nad ei saa seda teha juba puhttehnilisel põhjusel. Suurem rahvahulk armastab alati jääda sündmuse passiivseks pealtvaatajaks, end juhtida lastes põhimõtetest, et tema ütikene alati ääre peal peab seisma. Oma meeoleu avaldab harilikult seltskonna väiksem osa ja siin on võimalus kindlaks teha, missugusesse rahvaklassi see osa kuulub. Juba see kindlakstegemine annab ametnikule võimaluse, nii ehk teisiti vastavalt sellele meeoleule reageerida. Kuid siin peab arusaamine ise ametnikule ette kirjutama, kuidas sarnasel korral talitada, et selleläbi ei saaks esile kutsutud uued ja tülikad konfliktid, ehk ei saaks äritatud asjata need isikud, kes sinna sekka juhuslikult sattunud. Varemadel aegadel võis maal laatadel ja teistel rahvakogumiste kohtadel märgata, kuidas tühistest arusaamatustest võisid tekkida suured ärevused.

Rahva meeoleu äratundmiseks ja selle peale reageerimise taktika õppimiseks näib mitmel pool pööratawat tõsist tähelepanu. Nii paistab igasugusest kirjalikust materiaalist, et mitmes uuemas riigis administratsioonid hoolega kaalutlevad, kuidas võiks kasutada hulkade meeoleu seks, et selleläbi sünniks õige kontakti pidami-

ne hulkade ja administratsiooni vahel. Ka varemaltki oli tuntud põhimõte, et sarnasel korral väljaantavad käsud enne hoolsat järelekaalumist nõudsid. Juba Saksa okupatsiooni ajal kinnitati selleaegsete võimukandjate poolt, et igaüks, kes annab mingisuguse käsu, peab enne maha istuma ja järele mõtlema, kuidas tema ise seda käsku täidaks.

Tuleb vahet teha rahvahulkade kunstliku ja loomuliku meeoleu vahel. Üksiku isiku ja hulkade meeoleu ei ole alati kokkukõlas. Nende vahelist meeoleu on alati märgatud masside psühholoogia uurijate poolt. Massid on alati elavamad reageerima koos sündmuste peale, kui üksikud isikud. Sellega on seletatav ka kõik see suur saavutus, mis alati korda läheb üsna tühistel, tihti mõistusest lagedatel miitingutel kõnelejalat kõlupeadel. Kunstlikult ülespuhutud meeoleu valitses tihti ka Tallinnas 1917. aastal ilmlõpmatu rongikäikudel. Nüüd aga vaadetakse selle peale, nagu oleks see olnud tühipaljas õletule tegemine, millest õieti tuhkagi järele ei jäänud.

Loomulik rahvahulkade meeoleu on selle vastu enamasti püsivam ja kauemat aega vastupidavam. See on alati rohkem seotud rahva iseloomuga ja selle loodusega. Sellega tuleb arvestada, kui tõsisema jõuga ning tema vastu tuleb ülesnäidata rohkem vastutulelikkust ja heatahtlikkust.

Rahvahulkade meeoleu uurimine ja selle süstemaatiline tähelepanek on väga õpetlik ja tänuvääriline ülesanne, kuid kahjuks ei saa siin abiks võtta mingit teadust. See on isesugune sotsioloogiaga kaasaskäiv abiteadus, millest võib aru saada ja mille saavutusi võib ammutada üksi terava, pikemaajalise tähelepaneku ja järelemõtlemise varal. Olles sündmuse keskkohas, meie peame alati tundma ja teadma, et nende juured on minevikus, kuid vili ja tagajärjed tulevikus. Igasuguste sündmuste pikkus ulatab alati üle meie peade, meie näeme ainult nende kandjõu pingulolekut ja muud midagi. Need on alati väikese romaani taolised avaldused, mida meie oleme lugema hakanud nende keskkohalt, kuid millede algus ja lõpp meile tume ja teadmata.

Väga tihti tuleb ametnikul ümbruse meeoleu peale vaadata ükskõikselt, kuna see neile ei suuda midagi pakkuda, kuna see ei vii kuhugile välja. See on silmnäh-

tavalt hulkade eksitus, ja suurem rumalus oleks sellest end vallutada ehk eksitada lasta. Paljudel juhtumistel on ju rahvahulgad teinud meelevalduste kaudu suuri vigu, mida némad ei suuda pärast enam

parandada ega heaks teha. Neid hulkade eksimisi tuleb õigel ajal tunda ja nendega talitada külma mõistusega, selle peale vaatamata, mis selle kohta ütleb tänaval lobiseja rahvahulk. —n.

Rohkem hoolet ja süvenemist töö juures.

Võrreldes ametnikkude tööskest praegusel ajal, tööskestega, missugune mõni aasta tagasi ametnikkude keskel valitses, peab tähendama, et sel alal tunduvalt edasi on jõutud. Selleks on kaasa aidanud rohkearvulised kursused, mis politsei peavalitsuse poolt korraldatud, eriti aga viimased kursused. Kuid siiski jätab ametnikkude töö, eriti just raiooni ülemate, palju soovida ja nimelt — juurdluste toimetamise alal ning teadete kogumises isikute üle. Tallinnas, kus raiooni ülematel tuleb päevas mitu protokoll (juurdlust) valmistada, on siiski viimased oma sisu poolest nõrgemad kui provintsi ametnikkude omad. Seletatakse seda töörohkeusega, kuid teatavasti ei ole see vabandav põhjus hooletuseks. Et sel alal hooletusega tegemist on olnud, sellest ka tingitud mitmed käsikirjad siseministri, peavalitsuse ülema kui ka politseiülemate poolt, milledes alluvate ametnikkude tähelepanu juhitud hooletu juurdluste toimetamise peale. Teatud ajaks on sarnased meeletuletused natuke asja parandanud, kuid mõne aja pärast on kõik jälle unustatud, ning töö läheb endises suunas edasi, s. t. juurdlusti toimetatakse masinlikult, ilma et asjasse süvenetaks, et aga rutem käest ära saaks. Selle tagajärg on see, et juurdluste läbivaatajal ning alluvuse otsustajal ametnikul tihti tuleb juurdlust uuesti juurdlusttoimivale ametnikule tagasi saata, mõne asjaolu selgitamiseks, mis sisuliselt tähtis, kuid mida viimane kui politseinik oleks pidanud kohe ette nägema. Sel moel läheb aeg kaotsi, mis aga tihti, arvesse võttes süüteo iseloomu, ei anna soovitavaid tagajärgi. Eriti silmatorkav on see juurdluste juures nende süütegude üle, mis administratiiv korras karistamise alla käivad.

Juurdluste toimimisel, kus politseiametnik kohtu-uuriija aset täidab ning Kr. Kp. S. § 258 käsitab, kuriteo paiga ülevaatuse kirjeldamisel, ei suuda meie ametnikud kuidagi loobuda isikliste arvamide juurelisamisest, kuna ülevaatuse protokoll

peaks just absoluutselt objektiivne kirjeldus olema ning väljaspool igasugust isiklist arvamist mõne nähtuse üle, mis tekki- da võis ühel ehk teisel moel. Kui juurdlusttoimiv ametnik tingimata tarvilikuks peab oma arvamide juure lisada, siis võiks seda vast erilise märkuse näol teha, kuid mitte milgil tingimusel ülevaatuse protokollis sisu, sest sarnast protokollis ei saa kohus avaldada. Mäletavasti on selle puuduse peale kursustel mitmel korral tähelepanu juhitud ning selle nähtuse kõrvaldamise otstarbeks isegi kirjalikke töid tehtud nii- palju, kui seda aeg on lubanud, kuid siiski leidub veel ametnikke, kes seda näpunäidet omaks ei ole võtnud. Nooremate ametnikkude (raiooni ülemate) poolt toimetatud juurdlustes leidub see viga harvem, kuna vanemad ametnikud (samuti raiooni ülemad) sel alal rohkem eksivad. Nähtavasti on viimased kursustelt saadud näpunäited ära unustanud. See on aga pahe, millest üle peab saama, kui mitte muul teel, siis kas või politseikooli saatmisega.

Veel üks nähtus, mis ametnikkude ükskõiksuse arvele töö juures tuleb panna ning asjata kirjavahetuse edasi-tagasi- saatmist nõuab, on teadete kogumine isiku üle, kes soovi avaldanud laskeriista loa saamiseks, sissesõidu loa saamiseks jne. Teatavasti kogub ametnik sel puhul teateid ja nad peaksid olema mitmekülgsed, mille järele otsustaja ametnik kas eitava ehk jaatava otsuse palve kohaselt teeb. Kuid tegelikult on lugu nii, et kogutud teated sisaldavad ainult isiku nime, sündimise aja, elukoha, kuid harva midagi rohkem. Loomulik, et nende teadete järele ei saa mingisugust otsust teha, ning kirjavahetus saadetakse tagasi lähemate teadete kogumiseks. Mäletavasti on sarnaste teadete kogumiseks ka politseiülemate poolt vastavad juhtnõõrid antud, kuid harva leidub teateid, mis juhtnõõride nõuetele vastaksid.

Lõpuks peab tähendama, et õigekirjutusviis ametnikkude keskel väga lonkab.

Selle nähtuse kõrvaldamiseks peaks iga ametnik oma eest hea seisma ning kas või lugemiseiga õigelt kirjutamiseni jõudma.

On ju ametnikkude haridusline tasapind üldiselt madal, millest ka tingitud mõned

ülemaltoodud nähtused, kuid üks osa nendest tuleb siiski ametnikkude hooletuse arvele panna.

Selleks soov — rohkem hoolt ja süvenemist asjasse. P.

Daktüloskoopiast.

Dr. Daniel Schreiber.

Viimasel ajal on daktüloskoopia alal uus küsimus päevakorradele tekkinud: kas ei ole võimalik sõrmede papillaarjoonte järele mahajäätud lapse isa isikut kindlaks teha? Dr. Christine Bonnevic — ühe Norra ülikooli professor — ja Daani daktüloskoop Bucky on küsimust uurinud. Nemad võrdlevad lapse näppude papillaarjoonte võrku isa sõrmede joonte joonistusega ning järeldavad teatud sarnaduse põhjal, kas keegi on küsimuse all oleva lapse isa või mitte. Milles see sarnadus aga seisab või seisma peab, sellest ei kõnele uurijad midagi. Läänud aastal esines Bucky oma uurimiste tulemustega, kuid temal ei läinud korda statistiliselt oma oletusi põhjendada, samuti ei saanud tema oma katsete otstarbekohasust tõendada. Siiski võtavad Daanimaa kohtud arvesse Kopenhaageni daktüloskoopia osakonna juhataja arvamist, kui on tegemist lapse kasvatamise ja ülespidamise tasu nõudmisega ema poolt. Sarnasel juhtumisel saadetakse daktüloskoop Bucky'le lapse näpupäljed ning kümne meesterahva näpupäljed, nende seas ka selle mehe näpupäljed, kelle kohta lapse ema tõendab, et tema lapse isa on. Lehtedel, milliste peale näpupäljed vajutatakse, ei ole ühtegi nime märgitud, et hoiduda uurija peale mõju avaldamast. Bucky teeb tähtsa otsuse ainult näpupälgede põhjal ning saadab oma arvamise kohtule. Senini on temal korda läinud neljal juhtumisel isa isikut kindlaks teha; kuid mitu korda tema oma uurimiste juures eksis, jääb küll igaveseks ajaks daktüloskoopia saladuseks. Sest näpupälgedele abil pole võimalik kindlaks teha, kes on kellegi isa või ema: ei saa ka näpupälgedele abil tõendada sugulust üldse, ega kuuluvust ühte perekonda, rahvusse või tõugu.

Daktüloskoopia on üks kõige suurematest loodusimedest. Inimeste sõrmede papillaarjooned annavad nii selge, peene ja korraliku joonistuse, on igaüks oma viisi, nii et nende järele igat nimest maa-

keral võib ära tunda. Daktüloskoopia aksioom on ju: ei ole veel kunagi kahte täitsa ühesugust näpupälge olnud ja ei saa ka tulevikus kunagi olema. Sellest väljamineks peab ütleva: et, näiteks, isa isiku kindlakstegemisel papillaarjooned mingit osa ei saa mängida. Igatahes ei ole ühiseid jooni kunagi olemas. Jääks siis veel sarnadus. Papillaarjoonte joonistus näitab alati mingit reeglipärasust. On olemas loogakujulised jooned, sõlmetaolised, niisugused, mida võib võrrelda kõige paremini kella vedruga, niisugused, mis koosnevad kahe sõlme ühendusest ehk sõlme ja spiraali ühendusest. Näpupälgedel on alati niisugune vorm. Väga harva juhtub, et näpupälge kirjeldatud vormidele ei vasta. Galton-Henry daktüloskoopiline süsteem tunneb ainult üheksa näpupälgede varianti. Neist moodustavad ainuüksi sõlmesarnased 65% kõigist juhtumistest, nii et 1821 miljoni maakera elanikkudest 1183,6 miljoni elanikul näpud tähendatud jälgi annavad. „Sarnaduse“ aluseks võttes, võiks siis iga teise meesterahva kohta ütelda, et tema lapse isa on, kellel näpupäljed sõlmesarnased. Juba sellest võiks järeldada, et ei või juttugi olla näpupälgedele sarnadusest perekonnas, mille peale toetub Bucky ja tema õpilased oma arvamist. Näpupäljed osutavad ainult üldisi omadusi, millistest aga kuidagi ei saa järeldada kuuluvust ühte või teise perekonda.

Kord lasin mina ühelt kordnikult ja tema pojalt näpupälgi võtta ning panin kordniku lehe, ilma et mina seda oleks lähemalt vaadeldud, kümne teise lehe hulka, milliste peale olid samuti meesterahvaste näpupäljed vaotatud. Selle peale hakkasin kordniku poja lehte uurima ja näpupälgesid klassifitseerima. Siis võtsin mina üksteistkümmend meesterahva näpupälgede lehte ja hakkasin neid sorteerima, jaotades kõik lehed kahte gruppi. Esimesse asetasin need, kus oli võimalik mingit sarnadust poja näpupälgedega märkida, ning teise gruppi need, millistel min-

gisugust sarnadust poja näpujälgedega ei olnud. Lõpuks leidsin mina kordniku lehe teiste kuue hulgast, mis sellesse gruppi kuulusid, millel kõige vähematki sarnadust kordniku poja näpujälgedega polnud. Nii et isegi juhused ei aidanud kaasa perekonna sarnaduse teooria põhjendamisele. Ülikooli haigemajades on hulk katseid selles suhtes tehtud kaksikutega, kuid — vaatamata mitmesuguste tarvitusele võetud meetodide peale — ei läinud korda ühelgi juhtumisel midagi üldist leida, mille põhjal oleks võimalik olnud teatavat reeglit üles seada.

Ühes ja samas munanahas sündinud kaksikud näitasid igaüks oma vormi näpujälgi ja nendel näpujälgedel polnud mingit sarnadust vanemate näpujälgedega. Rotterdami politseiinspektor Tas kasutas ühes ja samas munanahas sündinud kolmiku näpujäljed. Lapsed sündisid ühel Hollandi abielupaaril. Guzzoni väljaarvamiste järele langeb üldse 7103 sündimise peale üks kolmikute sünnitamise juhtumine ning viimaste juhtumiste hulgas on samas munanahas sündinute arv juhtumine, mis väga harva üldse ette tuleb. Nii sugused lapsed on alati ühest ja samast soost ning sarnanevad üksteisele nii kui muna teisele. Ainult nende sõrmede papillaarjooned ei lähe ühte. Tähendatud lastest, kellele näpujälgi kasutas inspektor Tas (laste eesnimed on: Lucie, Hendrika ja Margareta), näitasid: Lucie sõrmejäljed spiraalvormi, Hendrika näpujäljed — spiraali ja sõlme ühendust ning Margareta sõrmejäljed — sõlmevormi! Kui neid jälgesid politseiliselt klassifitseerida, siis saaks järgmist: Lucia kohta tuleks märkida 9/25 FF/EB 12, Hendrika kohta 3/25 EF/BF 15 ja Margareta kohta 27/23 KK/EE 13. Neid kolme lehte tuleks, tähendab, igaühte ise osakonda mahutada. Juure peab muidugi veel lisama, et arstiteaduse järele kolme ühes munanahas sündinud lapse juures juttugi ei saa olla enam

kui ühest isast. Meie kuritegijate jälgimise osakonnas on olemas varaste ja muude kuritegijate perekondade näpujäljed ning veel kunagi pole meil korda läinud seal mingit sarnadust kindlaks teha. Meie tunneme varasteilmas poegi ja isasid, kes väliselt (ja ka hingeelu poolest) teineteisele täitsa sarnanevad, nende näpujälgedel aga pole midagi ühist.

Kui nüüd alguses ülesseatud küsimuse juure pöörata, kuidas isa isikut kindlaks teha, siis peab ütleva, et selle küsimuse peale üldse on väga raske vastust leida. Prantsuse Code civil keelab üldse ära isa järele uurida („Tout recherche de la paternité est interdite“). Teiste maade seadusandlused võimaldavad asja kohtulikku harutamist; enamalt jaolt tehakse isa isik kindlaks ema vande põhjal, mis ema lapse elu peale annab. Üldiselt võetakse aluseks näojoonte sarnadus; Schopenhaueri järele pärandab isa lapsele välise sarnaduse; ema — hingeelu. Kuid ka sellega ei saa tõelikult midagi kätte. Kord sündis lugu, et naine, kelle esimene mees juba üle kolme aasta surnud oli ja kes vahepeal uuesti oli abiellu astunud, lapse sünnitas, kes kadunu esimesele mehele täielikult sarnanes (n. nim. telegoonia). Selle vastu ei saa kunagi kahtlust tõsta, kui lapsel vanematega mingit sarnadust ei ole. Omal ajal katsus arstiteadus küsimust lahendada vereproovide alusel. Kõige tähelepanemisvääriks katsed tähendatud suunas on tuntud sereoloogide poolt ette võetud ning nendel katsetel on mitmel korral ka tõesti häid tagajärgi olnud, kuid päris kindlaid tagajärgi, milliste kohta mingit kahtlust pole, ei ole ka sereoloogid suutnud anda. Kui tähtis ka — kriminaalpolitseilisest vaatekohast — mõnikord lapse isa kindlakstegemine pole, inimkonna rahu huvides on siiski soovitatav, et see küsimus, mille kallal nii palju uuritud, igavesti jääks lahendamata.

Ametlik osa.

Narva linna politsei ülema käsukirjaga
12. augustist s. a. nr. 28

on 1. jsk. raiooniülem Tall'ile avaldatud tänu eeskujulise teenistuse eest.

Politsei peavalitsuse ülema käsukirjaga
17. augustist s. a. nr. 51

on Tallinna politsei 2. jaoskonna kordnikule Gustav Lepik'ule määratud ees-

kujulise ametkohuste täitmise eest 5000 marka autasu.

Tartu linna politsei ülema käsukirjaga
17. augustist s. a. nr. 38

avaldatakse teadmiseks 2-se Diviisi ülema käsukiri 6. augustist 1925. a. nr. 97.

Möödunud kommunistide protsessi ajal (10. juulist kuni 21. juulini s. a.) oli 11 päe-

va jooksul eeskujulik kord sõjaringkonna-kohtu ruumes, Tartu maakonna vangimajas ja terves Tartu linnas, iseäranis tänavatel, mida tarvitati iga päev vangide saatmiseks kohtusse ja sealt vangimajja.

Peaaegu konstateerima, et sõjaväelased, politsei ja vangimaja ülemus ning teenijad olid täielikult oma ülesannete kõrgusel. Selle eeskujuliku korra eest avaldan tänu teenistuse nimel Tartu linna karnisoni ülema aj. k. t. kolonel-leitn. Koha'le, vahtkondade kordnik 7. jalgv. rügemendi kapt Riigov'ile, alalise vahtkonna ülem 7. jalgv. rügemendi leitn. Kõiv'ile, kohtu korrapidaja ohvitser 7. jalgv. rügemendi

leitn. Soobik'ile, korrapidaja ohvitseri abi diviisi õppekompanii allohv. Valter Koor'ile, alalise vahtkonna allohvitser diviisi õppekompanii van. allohv. Osvald Kau'ile, Tartu linna politsei ülem härra Stolzen'ile, Tartu maakonna vangimaja ülem härra Kuhlberg'ile ja konvoi kommando ülemale härra Männik'ule — Tallinna keskvangimajast.

Täna kõiki sõjaväelasi, politsei ja vangimaja teenijaid, kelle teenistuse tegevus sel ajal oli seotud tähendatud protsessiga.

Algkirjale allakirjutanud:

E. Põdder, Kindral-Major
Diviisi ülem.

Ringreis Budapesti kuritegijate asupaikadesse.

Kriminaal-komissar E Engelbrecht.

Ungari kuningriigi pealinn on samuti kui Berliingi rängalt kannatanud õnnetu sõja tagajärjel. Õnnetu Trianoni rahu tõttu on Ungari rahvas pidanud kaks kolmandikku oma endisest varandusest kaotama, ja need ei ole viletsad ega hädised maatükid, mis saagihimulisele võitjale langesid. Siis tuli kohutav kommunistide valitsemisaeg, mis oma mõnekuulise kestvuse jooksul Ungari rahvalt ja kõigepealt Budapesti kodanikelt siiski arvamata palju ohvrid nõudis ja rahva üldisele vaesusele aitas lähemale viia. Aga nüüd osutub nagu oleks Ungari uut jõudu ammutanud kõigi pahede vastu energiliseks võitlemiseks, ja seega suudab edaspidistele viletsustele piiri panna.

On juba üldiselt tuntud tõsiasi, kus jūnenud, et seal, kus tööpuudus valitsemas, kus viletsus ja vaesus end tunda annab, seal on ka kuritegevus iseäranis suur. Sellest võiks järeldada, et Budapestis peaks kuritegevus iseäranis levinevad olema ja seega julgeoleku seisukorra kindlustamine iseäranis raskendatud. Sellepärast olin väga hämmastunud, kui Budapestis kuritegevuse suhtes peaaegu normaalse olukorra eest leidsin. Muidugi võib Budapestiski teatavat kuritegevuse tõusu märgata, sest hädasunnil pidi nii mõnigi nõrga iseloomuga budapestlane omale eluülespidamist soetama seadusvastase tegevuse läbi, ja selle tõttu on tingimata ka varguste arv tunduvalt kasvanud. Siin oli lugu just samuti, nagu see oli viletsal inflatsioonil ajal Saksamaal. Prostitutsioon oma pahedega levines kiirelt ja veel nüüdki, politsei agarast võit-

lusest hoolimata, levineb laiali linna piirides.

Nagu harilikult suurlinnades, nii ka Budapestis, on kuritegevus kontsentreerunud jaamade ümbrusse. Jaamade läheduses tänavatel — korterites on pelgupaika leidnud suured ja väiksed vargad, peaaesjalikult kaabakad, kes jaamades saaki luuravad ja maamehi püüavad, tasku- ja pakivarguse peale välja lähevad. Iseäranis kardetavaks on muutunud Tiza Kalmani platsi ümbrus. Viimastel aastatel oli sellest platsist üleminek õõ ajal alati teatava eluhädaohuga seotud, suurem osa Budapestis kordasaadetud röövkallaletungimistest pandi siin toime. Vähemates kõrvaltänavates leiame suure hulga halva kuulsusega lokaale, kõrtsisid, kus igal ajal, peaaesjalikult aga õõsel, kuritegijad kohtavad. Üldiselt pakuvad need kõrtsid sama pilti, nagu Saksa suurlinnadeski; ka siin leiame varaste ja teiste kaabakate hulgas rohkesti lõbunaisi oma austajatega ja noori tööta poisikesi — kuritegevuse õpilasi. Harva leidub siin küll mõni muu külaline, mõni kutsar, tööline ehk mõni tänavraudteelane, kes klaasi viina ehk õlle joomiseks veerandtunniks on sisse astunud.

Siiski leiame kõigis neis kõrtsides midagi iseäralist, igal pool on muusika, hea muusika, mustlaste muusika. Olgu kõrts räpane ja halva kuulsusega, ikkagi leidub seal mustlane, kes osavalt oskab viiulil poognat juhtida. Siia koguvad vanad kuritegijad, et siin uusi röövkäikusid sepi-seda ehk jälle siin oma viimase varguskäigu kordaminekut pühitseda. Ungari

kuritegija on helde ja kergemeelne ja tihti juhtub, et tema viskab terve oma rahavaranduse mustlasele meeleheaks, kes teda rõõmustab lemmiklauluga. Ka tema, vana riisuja või sissemurdja on ungarlane, ja iga ungarlane oskab muusikast lugu pidada.

Puulaudade ääres istuvad läikivate silmadega tõmmud poisid ja tüdrukud, vestavad juttu või laulavad. Viin maitseb neile ja mustlane tunneb oma kunsti. Oma võluvasse mängu põimib ta kodumaa igatsuse, armastuse, viha, kire ja kurbuse, ühe sõnaga kõik, mis ta tunneb, ja vastavalt tema laulu iseloomule võib näha pilves, äritatud ehk unistelevaid ja naeratelevaid nägusid. Mustlane on siin võluja, ta kisub kõiki oma muusikaga kaasa ja leiab teed kõikide südamesse. Isegi kõige toorema, vana kuritegija võib tema silmapilguks muuta pisarateni liigutatud pealtkuulajaks. Mustlase viiulimäng täidab kõrtsmiku kassa, sest ka viin maitseb hea ja on nii odav, tihti odavam kui õlu. Mustlane mängib Czardasi, ja lõbutüdrukutel ja noortel meestel tõmbuvad liikmed ja juba ongi nad tantsuks valmis.

Lõbusatena ja rahulistena püsivad külalised ka siis, kui sisse astuvad kriminaalametnikud ja nõuavad isikutunnistuste ettenäitamist. Ametniku naljatussõnad ajavad ühe vana sissemurdjate tsunfti kaastöölise vihakortsud otsaesiselt laiali. Naljatussõnad tõmbavad ka teisi külalisi ametnikkude poole, ja kaks-kolm seltsimeest tormavad ühe rahurikkuja kallale ja ei ole hoopidega sugugi tagasihoidlikud, et teda mõistusele äratada. Nõnda läheb üldiselt rahuliselt sarnastes kõrtsides, ja kuni hilja ööni nuuksub ja laulab siin mustlaseviilul.

Ka peatänava — Rakoczi tän. — ääres asub palju lokaale, kus kuritegijate ilm kõikides varjundites rohkearvuliselt on esitatud!

Sellest tänavast põhjapoole, Almasplat-

si läheduses leiame masside korterid, kus vaesemad vaestest ööseks ulualust leiavad. Läbi kõrge laudvärava viib tee pika hoovi kaudu lukustamatu ukse juure. Kahe läbikäidavas toas asub kaheksa voodit ja igas voodis lamab kaks ehk kolm inimest, mehed ja naised segamini. Voodid on määratud; hirmus umbne ja hai-sev õhk peaaegu takistab hingamist. Voodite vahel ja igalpool, kus aga vähegi vaba kohta leidub, lamatakse vaipadel ehk külmal kivipõrandal, kus osutub lugematu hulk niiske mudaga täidetud augukesi ja pragusid. Ka lutikad, hiired, rotid, kirbud ja teised putukad leiavad siin ulualust. Berliiniski oli mul tihti juhust näha elamiseks kõlbmatuid korterisid, kuid võrreldes Budapesti korteritega peab esimesi tõesti luksus-hotellideks pidama. Need hirmsad varjupaigad ja rohkearvulised närused kujud, kellega meie tänavatel igalpool võime kohata, tõendavad rahva viletsust ja hirmust vaesust.

Paljudes tantsubaarides, millised harilikult avatud kuni varase hommikuni, viibib parema publiku hulgas ka peenemaid kuritegijaid külalistena. Tänavail, nimelt rahvateatri ümbruses, torkavad silma tüdrukud, kes armastust pakkudes tänavnurkadel seisavad ja ohvreid otsivad.

Taskuvargus on Ungari kuritegevuse iseärane eriala, samuti kui mäng osutub Ungari rahva iseärase kirena. Igalpool, peasjalikult aga paljudes kohvikutes, võib meeskülalisi näha, kes agaralt anduvad õnnemängule.

Budapesti politsei peab juba pikemat aega kibedat võitlust kuritegevusega ja on siin saavutanud viimaste aastate jooksul häid tagajärgi, sest politsei väsimatu töö tõttu, mis igas suunas kõige parema mulje jätab, on korda läinud piiri panna kuritegevuse edaspidisele kasvamisele ja linnale tema endist head kuulsust kindlustada.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison**
Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s e d.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

J ü r g e n s o n, Olga Grigori t., v. a. Tall.
linna pol. 6. jsk. 11. 2. 19 a. nr. 5166.
(33524)

T i l t z e n, Henriette Pauline Villemi t.,
nr. 3937. (33526)
B ä ä r s, Daniel Siimoni p., v. a. Orajõe
vallaval. 13. 4. 23 a. nr. 83. (33527)
P a j u p u u, Käspert Tõnu p., v. a. Kiiu
vallaval. 21. 3. 20 a. nr. 779. (33528)

- Lutsoja, Karl Juhani p., v. a. Kuivajõe vallaval. 1919 a. (33529)
- Kõrve, Vladimir Elviine p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 1920 a. (33530)
- Palm, Hans Hansu p., v. a. Võisiku vallaval. nr. 1437. (33532)
- Kaus, Elisabeth Andrei t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. (33535)
- Esmann, Jüri Hendriku p., v. a. Tall. linna pol. ülemalt nr. 12803. (33633)
- Steinfeldt, Ida Tõnise t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. (33634)
- Nõõp, Johannes Hansu p., v. a. Raudteede pol. ülemalt 1919 a. (33635)
- Zirk, Karl Juhani p., v. a. Tapa alevival. 1923 a. nr. 75/009564. (33637)
- Udam, Jüri Kristjani p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. (33638)
- Lill, August Karli p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 26. 4. 24 a. nr. 584. (33639)
- Borhov, Minei Pavli p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. (33640)
- Kiisk, Tiina Toomase t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. nr. 2747. (33642)
- Schneider, Juuli Mihkli t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 1919 a. nr. 4008. (33643)
- Lello, Johannes Gustavi p., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 27. 2. 20 a. nr. 13115. (33644)
- Parhomenko, Georg Aleksandri p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 1921 a. nr. 340. (33645)
- Tukk, Elisabeth Mardi t., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 24. 3. 20 a. nr. 9377. (33646)
- Piirak, Anette Rosalie Hansu t., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. (33647)
- Shirov, Konstantin Peetri p., v. a. Irboska vallaval. 13. 8. 20 a. nr. 6903. (33650)
- Kreitsvaldt, Gustav Mihkli p., v. a. Saksi vallaval. 12. 4. 22 a. nr. 820. (33651)
- Karuks, Eliise Pääru t., v. a. Saksi vallaval. 3. 7. 22 a. nr. 382. (33651)
- Gladõschev, Arseni Arseni p., v. a. Vasknarva vallaval. 14. 6. 23 a. nr. 219/06945. (33654)
- Pulk, Anna Jaanuse t., v. a. Polli vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 313. (33655)
- Ruusmann, Jaan Peedi p., v. a. Pati vallaval. 7. 5. 20 a. nr. 689. (33656)
- Gents, Anton Peetri p., v. a. Viljandi maak. pol. 4. jsk. 19. 11. 19 a. nr. 365. (33657)
- Madison, Marie Jaani t., v. a. Audru vallaval. 3. 2. 20 a. nr. 153. (33658)
- Roosmann, Mälk Peetri p., v. a. Vigala vallaval. 27. 12. 19 a. nr. 258. (33659)
- Jalas, Kusta Jaani p., v. a. Kooraste vallaval. 7. 12. 19 a. nr. 203. (33661)
- Lukken, Alma Juhani t., v. a. Haljala vallaval. 27. 12. 22 a. nr. 1130. (33662)
- Velts, Marie Johani t., v. a. Haljala vallaval. 8. 12. 19 a. nr. 238. (33663)
- Einküll, Ernst Jaani p., v. a. Haljala vallaval. 26. 2. 21 a. nr. 381. (33664)
- Maandi, Marie Mardi t., v. a. Viljandi maak. pol. 4. jsk. 2. 12. 19 a. nr. 1011. (33666)
- Maarits, Karl Jaani p., v. a. Uue-Antsla vallaval. 9. 12. 19 a. nr. 104. (33667)
- Kõivumägi, Marie Jaani t., v. a. Mõniste vallaval. 16. 3. 20 a. nr. 542. (33668)
- Kõivumägi, Jaan Otto p., v. a. Mõniste vallaval. 14. 1. 20 a. nr. 201. (33669)
- Lind, Karl Johani p., v. a. Vana-Vändra vallaval. 26. 1. 20 a. nr. 795. (33670)
- Raun, Voldemar Jaani p., v. a. Vana-Vändra vallav. 3. 4. 25 a. nr. 518/227524. (33671)
- Jalasto, Johannes Karli p., v. a. Erra vallaval. (33672)
- Torm, Afiide Hendriku t., v. a. Mõniste vallaval. 28. 1. 20 a. nr. 251. (33673)
- Tomson, Johannes Mardi p., v. a. Rutikvere vallaval. 7. 3. 20 a. nr. 332. (33675)
- Gutmann, Eduard Gustavi p., v. a. Rutikvere vallaval. 26. 4. 20 a. nr. 344. (33676)
- Poom, Mart Jaagu p., v. a. Adavere vallaval. 29. 12. 19 a. nr. 262. (33677)
- Niinberg, Emilie Hansu t. (33678)
- Leppik, Olev Ludvigi p., v. a. Erastvere vallaval. 10. 2. 20 a. nr. 1058. (33679)
- Klemmer, Alma Hansu t., v. a. Kärü vallaval. 5. 1. 20 a. nr. 466. (33680)
- Cinas, Julius Hendriku p., v. a. Laasva vallaval. 6. 8. 20 a. nr. 381. (33681)
- Sild, Gustav Juhani p., v. a. Krootuse vallaval. 5. 12. 19 a. nr. 24. (33683)
- Dobro, Jaan Jakobi p., v. a. Jõhvi alevival. 28. 2. 22 a. nr. 168. (33684)
- Pakkane, Toomas Karli p., v. a. Jõhvi alevival. 8. 3. 23 a. nr. 68. (33685)
- Frolov, Vassili Sergei p., ajut. isikutunnistus, v. a. Narva linna pol. ülemalt 13. 6. 21 a. nr. 1336. (33686)
- Mirma, Tõnis Hansu p., v. a. Järvakandi vallaval. 24. 6. 22 a. nr. 574. (33687)

- Jaakson, Hans Hansu p., v. a.**
 Taali vallaval. 12. 12. 19 a. nr. 88. (33688)
- Leinassaar, Peeter Johani p., v. a.**
 Raudteede pol. ülemalt 1919 a. (33689)
- Milender, Marie Juhani t., v. a. Pati**
 vallaval. 27. 8. 21 a. nr. 853. (33690)
- Veski, Leena Hendriku t., v. a. Põlgaste**
 vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 147. (33992)
- Peldi, Jaan Johani p., v. a. Põlgaste**
 vallaval. 27. 1. 20 a. nr. 233. (30993)
- Zekker, Karl Tanila p., v. a. Vastseliina**
 vallaval. 11. 12. 19 a. nr. 62. (30994)
- Ruukel, Mari Peetri t., v. a. Voltveti**
 vallaval. 15. 12. 19 a. nr. 534. (33696)
- Kütt, Jaan Jaagu p., v. a. Võisiku valla-**
 val. 29. 4. 20 a. nr. 654. (33699)
- Nõgu, Jüri Tõnise p., v. a. Küti vallaval.**
 24. 12. 19 a. nr. 53. (33700)
- Praks, Johannes, nr. 162. (33851)**
- Tschupilina, Olga Nikolai t. (33852)**
- Reinhold, Gustav Jakobi p., v. a.**
 Raudteede pol. ülemalt 1919 a. (33854)
- Reismann, Berta Hermani t., v. a.**
 Tall. linna pol. ülemalt. (33855)
- Multer, Heinrich Juhani p., v. a. Tall.**
 linna pol. 4. jsk. nr. 15754. (33856)
- Vesik, Toomas Jüri p., v. a. Kihnu valla-**
 val. 30. 1. 21 a. nr. 270. (33857)
- Mathiesen, Johannes Tooma p., v. a.**
 Tall. linna pol. 3. jsk. 23. 3. 20 a.
 nr. 9179. (33858)
- Jõepere, Anna Jüri t., v. a. Tall. linna**
 pol. 4. jsk. 28. 11. 19 a. nr. 540. (33859)
- Dankmann, Eugen Eduardi p., v. a.**
 Alavere vallaval. 1923. a. (33860)
- Samlan, Marie Mardi t., v. a. Tall. linna**
 pol. 5. jsk. (33861)
- Odenberg, Hilda Ado t., v. a. Tall.**
 linna pol. 3. jsk. 1922 a. nr. 13650. (33862)
- Pihelgas, Eduard Villemi p., v. a. Tall.**
 linna pol. 3. jsk. (33863)
- Multer, Helene Juhani t., v. a. Tall. linna**
 pol. 3. jsk. 1919 a. (33864)
- Jakobson, Friedrich Madise p., v. a.**
 Tall. linna pol. 4. jsk. 9. 3. 25 a.
 nr. 737. (33865)
- Tamberg, Otto Hendriku p., v. a. Tall.**
 linna pol. 2. jsk. 1922 a. nr. 1357. (33867)
- Lange, Eugen Jakobi p., v. a. Tall. linna**
 pol. 3. jsk. 1921 a. (33868)
- Morgen, Jüri Jüri p., v. a. Nabala val-**
 laval. (33869)
- Pent, Linda Joosepi t., v. a. Kirna valla-**
 val. 1920 a. (33870)
- Allik, Liisa Jaani t., v. a. Haljala valla-**
 val. 1919 a. nr. 871. (33871)
- Leppik, Anna Jüri t. (33872)**
- Vokk, Ivan Ekaterina p., v. a. Saare**
 maak. pol. ülemalt 1922 a. (33873)
- Ausendork, Jakob Juhani p., v. a. Tall.**
 linna pol. 6. jsk. nr. 5052. (33874)
- Tammerich, Hilda Antoni t., v. a.**
 Tartu linna pol. 2. jsk. (33875)
- Tomson, Marie Hansu t., v. a. Tall.**
 linna pol. 4. jsk. 1919 a. (33876)
- Tambaum, Mihkel Hansu p., v. a.**
 Jõhvi vallaval. 2. 12. 19 a. nr. 115. (33878)
- Ort, Aleksander Johani p., v. a. Voka**
 vallaval. 1919 a. nr. 519. (33879)
- Kose, Anna Johani t., v. a. Jõhvi vallaval.**
 1919 a. (33880)
- Vaher, Karl Jüri p. (33881)**
- Martinson, Lidia Peetri t. (33882)**
- Laas, Lidia Peetri t. (33883)**
- Lind, Juhan Jüri p., v. a. Taali vallaval.**
 18. 12. 24 a. nr. 183/135123. (33885)
- Valk, Aliide Mardi t., v. a. Vana-Põltsa-**
 maa vallaval. 27. 1. 20 a. nr. 531. (33887)
- Barkala, Linda Jakobi t., v. a. Kurista**
 vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 731. (33888)
- Berg, Johan Jaagu p., v. a. Uue-Põltsa-**
 maa vallaval. 27. 12. 19 a. nr. 347. (33889)
- Luht, Iraida Jüri t., v. a. Kurista vallaval.**
 21. 12. 19 a. nr. 412. (33890)
- Jürgenson, Emilie Hansu t., v. a.**
 Pajusi vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 372. (33891)
- Mõisavald, Alma Marguse t., v. a.**
 Pornuse vallaval. 18. 11. 21 a. nr. 336. (33892)
- Vink, Marie Henu t., v. a. Karksi val-**
 laval. 16. 5. 20 a. nr. 591. (33893)
- Rinderberg, Oskar Jaani p., v. a. Vein-**
 järve vallaval. 30. 10. 22 a. nr. 202. (33894)
- Kuningas, Jaan Jaagu p., v. a. Talli**
 vallaval. 29. 12. 24 a. nr. 142/147027. (33895)

- V a a r m a n n, August, v. a. Are vallaval. 5. 11. 20 a. nr. 122. (33896)
- V i s k u s, Martin Voldemari p., v. a. Vana-Vändra vallaval. nr. 1426. (33897)
- V a i n, Amalie Hansu t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 1924 a. nr. 3304. (33899)
- P o v e r u s, Liisa Jüri t. (34051)
- R u u k e l, Hermine Peedu t., v. a. Voltveti vallaval. 1919 a. nr. 620. (34053)
- T r e u f e l d t, Olga Aleksandri t., v. a. Erra vallaval. nr. 200. (34056)
- S a u m a n n, Voldemar Hindreku p., v. a. Jõeletme vallaval. nr. 27. (34057)
- E s s m a n n, Anna Hansu t., v. a. Kõo vallaval. (34058)
- A r r o, Jaan Juhani p., v. a. Audru vallaval. 22. 2. 20 a. nr. 201. (34059)
- P e t e r s o n, Nikolai Jüri p., v. a. Seli vallaval. 9. 4. 22 a. nr. 1241. (34060)
- G r a b o v, Nikolai Mihaili t., nr. 515. (34062)
- A m s t e r, August Andrese p., v. a. Viluvere vallaval. 7. 5. 23 a. nr. 56. (34064)
- S a v i a u k, August Jaani p., v. a. Uue-Põltsamaa vallaval. 14. 12. 19 a. nr. 84. (34065)
- K o n k s, Marie Jaani t., v. a. Kaisma vallaval. 21. 10. 21 a. nr. 351. (34066)
- L i n d e b a u m, August Tooma p., v. a. Riisipere vallaval. 7. 10. 20 a. nr. 174. (34067)
- V e t l o v a, Vevronja Peetri t., v. a. Panikovitshi vallaval. nr. 2961. (34071)
- S i n e l n i k o v, Mihail Feodori p., v. a. Laura vallaval. 1924 a. nr. 279. (34072)
- L u p a n o v, Helene Vikenti t., v. a. Vasknarva vallaval. 7. 6. 21 a. nr. 62. (34073)
- M a d i s s o n, Aleksander Andrese p., v. a. Tõstamaa vallaval. 4. 1. 20 a. nr. 294. (34076)
- P a a l b e r g, Jaan Jaani p., v. a. Seli vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 655. (34080)
- L e p s, August Peetri p., v. a. Emmaste vallaval. 10. 1. 20 a. nr. 533. (30501)
- T ä h t, Marta Johani t., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 27. 3. 22 a. nr. 15453. (30502)
- P ä r l i t s, Dagmar Magnuse t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 19. 12. 19 a. nr. 4112. (30503)
- K a l l, Johannes Toomase p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 12. 4. 23 a. nr. 853. (30504)
- M ä g i, Adele Hansu t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 11. 3. 20 a. nr. 8452. (30505)
- K u l d k e p p, Johanna Jüri t., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 18. 12. 19 a. nr. 5106. (30506)
- V e e b e r, Karl Abrami p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 1. 12. 19 a. nr. 1570. (30507)
- J ü r j e r, Agneta Juhani t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 10. 11. 24 a. nr. 4374. (30508)
- M ü n t, Jaan Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 27. 9. 21 a. nr. 14776. (30509)
- R e b a n e, Salme Jaani t., v. a. Kiiu vallaval. 25. 9. 20 a. nr. 840. (30510)
- M ü k k e r, Hans Tooma p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 23. 7. 24 a. nr. 4490. (30511)
- V a l k e n p e r t, August Mardi p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 12. 3. 20 a. nr. 8553. (30512)
- T ü ü r, Marie Johani t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 8. 1. 20 a. nr. 6051. (30513)
- K o g e r m a n n, Emilie, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. (30514)
- K a m a n n, Marie Karli t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 1. 3. 20 a. nr. 6569. (30515)
- M ü r k e l, Marta Jaani t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 4. 7. 21 a. nr. 14246. (30516)
- L i p p, Susanne Karli t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 18. 5. 20 a. nr. 11173. (30517)
- R e i n b e r g, Evald Hindreku p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 7. 1. 24 a. nr. 3325. (30518)
- V a r e t, Mathilde Mardi t., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 12. 2. 20 a. nr. 6664. (30520)
- T r e i m a n n, Anna Jaani t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 8. 1. 20 a. nr. 5343. (30521)
- K o p p e l, Marie Juhani t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 16. 12. 19 a. nr. 16413. (30522)
- T r e i b e r g, Leena Karli t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 22. 12. 20 a. nr. 13068. (30523)
- L i e l e n d e r, Aleksander Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 4. 5. 23 a. nr. 997. (30524)
- S a u, Herman Tõnu p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 11. 12. 19 a. nr. 3847. (30525)
- R a u d, Varvara. (30526)

Jõgi, Kristiine Peetri t., v. a. Suure vallaval. 23. 6. 20 a. nr. 140. (30527)

Humal, Katariina Jaani t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 10. 1. 20 a. nr. 5164. (30528)

Gudovitsch, Helene Sergei t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 13. 1. 25 a. nr. 145. (30529)

Liblik, Aliide Jüri t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 21. 10. 21 a. nr. 14914. (30530)

Lesment, Anna Hansu t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 23. 6. 22 a. nr. 16062. (30531)

Valter, Linda Jaani t., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 26. 2. 20 a. nr. 10992. (30532)

Brusdelnik, Leontine Jürgise t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 2. 12. 19 a. nr. 1618. (30533)

Simtmann, Lydia Johannese t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 17. 1. 20 a. nr. 7029. (30534)

Vainjärv, August Jüri p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 1. 7. 20 a. nr. 11609. (30537)

Saartes, Herman Otto p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 13. 1. 19 a. nr. 6606. (30535)

Kuuseoks, Marie Madli t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 3. 3. 20 a. nr. 8082. (30536)

Andrei, Alfred Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 9. 3. 20 a. nr. 8400. (30538)

Kuulbas, Marie Toomase t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 26. 1. 20 a. nr. 7665. (30539)

Suuban, Helene Jüri t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 17. 11. 24 a. nr. 4430-a. (30540)

Kljutshik, Salomon Abrami p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 16. 5. 24 a. nr. 4069. (30541)

Sennon, Marie Andrei t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 10. 2. 22 a. nr. 15516. (30542)

Treimann, Eduard Gustavi p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 26. 3. 22 a. nr. 15685. (30543)

Saar, Lydia Mardi t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 28. 11. 19 a. nr. 140. (30544)

Viismann, Luise Karli t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 16. 12. 19 a. nr. 3427. (30545)

Viismann, Karl Jakobi p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 19. 12. 19 a. nr. 3126. (30546)

Säinas, Anna, v. a. Orava vallaval. (30547)

Subka, Miina Juhani t., v. a. Rapla vallaval. 5. 1. 20 a. nr. 441. (30548)

Laino, Aleksander. (30549)

Orav, Marie Tõnise t., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 27. 2. 19 a. nr. 11788. (30550)

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised tunnistused:

Nikandrov, Vassili, sõjav. haiguse puhul vabast. tunnistus, v. a. 6. 2. 20 a. nr. 229 all Petseri rahvaväe ülemalt.

Annus, Karl Jaani p., sõjav. vab. tunnistus ja laskeriista luba.

Jahkmann, Jakob, sõjav. vab. tunnistus nr. 4367.

Kuusemets, Jaan, sõjav. vab. tunnistus nr. 1500.

Bresovskiy, Jaan, Nansen'i pass nr. 14192/30475.

Kiisa, Jaan, kodakondsuse tunnistus nr. 907.

Kammara, August Hansu p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Tartu maak. rahvaväe ülemalt 19. 11. 20 a. nr. 30910.

Toho, Reinhold Johani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 6. jalaväe polgu ülemalt 31. 10. 23 a. nr. 12202.

Sikstus, Karl Mardi p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 5. jalaväe polgu ülemalt 27. 4. 20 a. nr. 5485.

Dults, Fritz Voldemari p., reservitunnistus, v. a. 6. jalaväe polgu ülemalt 1920 a. nr. 10294.

Malk, Julius, sõjav. vab. tunnistus, v. a. Saaremaa rahvaväe ja K. L. ülemalt 2. 5. 21 a. nr. 2371.

Lahke, Ado, sõjav. vab. tunnistus, v. a. Saaremaa rahvaväe ülemalt 15. 11. 1920 a. nr. 2083.

Korsar, Villem, hobusepass, v. a. Abroka vallaval. 19. 2. 21 a. nr. 334.

Vöölmann, August, sõjav. vab. tunnistus, v. a. Viru maak. rahvaväe ülemalt 11. 5. 21 a. nr. 927.

Rosenberg, Alfred, laskeriista luba, v. a. Petseri maak. pol. ülemalt 27. 6. 23 a. nr. 346.

Ruddsicht, Joh. Jaani p., hobusepass, v. a. Puurmanni vallaval. 28. 2. 21 a. nr. 665.

Juurik, Peeter Johani p., hobusepass, v. a. Polli vallaval. nr. 354.

Liivat, Amalie Mihkli t., hobusepass, v. a. Kastre-Võnnu vallaval. nr. 598.

Kark, Karl Johani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Valga maak. rahvaväe ülemalt 1920 a. nr. 6149.

Gross, August Tõnise p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 17. väljapatarei ülemalt nr. 1916.

Siimann, Jürka Gustavi p., hobusepass, v. a. Tartu linna pol. ülemalt Ado Artu nimele.

Gulbe, August Karli p., legitimatsiooni pilet nr. 670, v. a. Valga linnavalitsuselt 1925 a.

Oinas, Osvald Hendriku p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Võru maak. rahvaväe kom. 1919 a. nr. 420.

Lemberg Hendrik Jaani p., hobusepass, v. a. Tõlliste vallaval. 1924 a. nr. 20.

Irbe, Andrei Karli p., hobusepass, v. a. Valga maak. pol. ülemalt 1921 a. nr. 79.

Sokk, Jaan Johani p., hobusepass, v. a. Einmanni vallaval. 9. 10. 22 a. nr. 35.

Sander, Heinrich, hobusepass, v. a. Jõhvi vallaval. nr. 8/29445. (35185)

Alaberg, Johan Peetri p., hobusepass, v. a. Porkuni vallaval. 6. 11. 22 a. nr. 853.

Timofejev, Mihail Ivani p., Nansenipass, v. a. politsei peaval. 29. 8. 24 a. nr. 12372/25685.

Muulmann, Johannes Jüri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Harju maak. rahvaväe ülemalt 1. 11. 20 a. nr. 28642. (22132)

Joost, August, sõjav. vab. tunnistus nr. 66. (25025)

Kangur, August, hobusepass nr. 4. (25025)

Vene, Johannes, sõjav. vab. tunnistus nr. 14912. (25025)

Ross, Erika Richardi t., välispass, v. a. Saksa riigi esitajalt Pärnus 23. 7. 24 a. nr. 631. (29596)

Mürišep, Karl Jüri p., hobusepass, v. a. Heimtali vallaval. 4. 1. 21 a. nr. 8, registreeritud Johan Märtsoni nimele. (29589)

Steding, Valter Alvili p., hobusepass nr. 28. (29587)

Hunt, Reinhold Johani p., ajapikenduse tunnistus, v. a. Tartu maak. rahvaväe ülemalt 5. 4. 22 a. nr. 181. (29594)

Veinberg, Johan Johani p., laskeriista luba, v. a. Lääne maak. pol. ülemalt 1924 a. nr. 148, makvusega kuni 6. 2. 26 a. (33404)

Põllu, Gustav Peetri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Lääne maak. rahvaväe ülemalt 6. 11. 20 a. nr. 9978. (30787)

Org, Ado Karli p., legitimatsiooni kaart, v. a. Taagepera vallaval. 12. 3. 25 a. nr. 55. (31621)

Luts, Peeter, hobusepass, v. a. Tarvastu vallaval. 1. 3. 21 a. nr. 451 Jaak Ado p. Peterson'i nime peale. (31622)

Kuulutus.

Pärnu maak. politsei 3 jaoskonna ülem annab teada, et 31. augustil 1925 a. kell 10 hommikul **müüakse Kaisma vallamaja juures**

enampakkumisel

Joosep Kitsing'i päralt olev varandus, mis koosneb ühest lehmik-mullikast, hinnatud 2500 marga peale, liikumata varanduse maksu sissenõudmiseks. Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval oksjoni kohal.

Pakkumine algab hinnatud summast. Pärnus, 13. aug. 1925 a. Nr. 2155.

Jaoskonna ülem.

Kuulutus.

Pärnu maak. politsei 3 jaoskonna ülem annab teada, et 29. augustil 1925 a. kell 10 hommikul **müüakse Kaisma vallamaja juures**

enampakkumisel

Mart Madisson'i päralt olev varandus, mis koosneb ühest lehmast, hinnatud 6000 marga peale, kaitseliidu ja teiste maksude sissenõudmiseks. Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval oksjoni kohal.

Pakkumine algab hinnatud summast. Pärnus 13. aug. 1925 a. Nr. 2158.

Jaoskonna ülem.

KUULUTUS.

Viru maakonna politsei Jõhvi jaoskonna ülem annab teada, et 7. septembril 1925. a., kell 10 hommikul müüakse, Tudolinna vallas, Oonurme külas,

enampakkumise teel

Klemens Preinvalts'i päralt olev varandus, mis koosneb ühest 1-hobusejõulisest, veovärgiga rehepeksumasinast, hinnatud 38.000 marga peale, tulu-, kinnisvara- ja K.L. maksude sissenõudmiseks. Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval, 7. septembril 1925. a.

Pakkumine algab hinnatud summast. Jõhvis, 19. augustil 1925. a.

Jaoskonna ülema aj. k. t. Lokota.